

РЕШЕНИЕ

№ 6883

гр. София, 03.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **СИЛВИЯ К. ЗЛАТКОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20221110115876 по описа за 2022 година

Предявени са от Н. К. Б. срещу С.О., при условията на обективно кумулативно съединяване осьдителни искиове с правно основание чл.49, вр. чл.45 от ЗЗД, за заплащане на сумата в размер на 15 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца неимуществени вреди, в периода от 22.12.2020г. до 22.12.2021г., изразяващи се в претърпени от нея болки и страдания, трайна невъзможност да упражнява професионалните си задължения, трайна невъзможност да изпълнява домакинските си задължения и да се грижи за семейството, както и невъзможност за пълноценно участие в социалния живот, поради бездействието на ответника и неизпълнение на задълженията му да поддържа и ремонтира за своя сметка обектите на техническата инфраструктура на своята територия.

В исковата молба, ищцата твърди, че на 22.12.2020 г., докато изпълнявала трудовите си функции на „призовкар“ в СРС, преминала през подлеза на Метростанция „Сердика“, като слизайки по стълбите стъпила на счупено стъпало, в резултат на което изгубила равновесие и паднала. Твърди, че вследствие на падането почувствала болки, липса на ориентация, страх и паника. Поддържа, че след падането била откарана до МЦ „Света Петка“, където била прегледана, а в хода на прегледа било констатирано счупване на долната част на лъчевата кост. Твърди, че в 18 ДКЦ „София“ било извършено и образно изследване, при което било установено „субпериостална фрактура на базата на първата метакарпална кост на дясната длан“, а при преглед в УМБАЛ „Александровска“ ЕАД се установили и допълнителни травми – охлузване в областта на проекцията на долната челюст, охлузване в областта на лявото коляно, охлузване в областта на лявата подбедрица и оток на лявата ръка. Посочва, че вследствие на физическите болки от инцидента отключила психическо разстройство, усещала потиснатост и нямала желание за социални контакти.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, в който излага становище за неоснователност на исковите претенции по основание и размер. Оспорва механизма на настъпване на увреждането. Сочи, че не е налице причинна връзка между деянието и претендираните вреди, както и противоправност на

деянието. Намира, че не следва да бъде ангажирана отговорността на общината. В условията на евентуалност, сочи, че размера на процесното обезщетение е завишен. Моли за отхвърляне на исковете.

В съдебно заседание ищецът Н. К. Б., не се явява, не изпраща представител.

Ответникът С.О., редовно призован, в открито съдебно заседание се представлява от юрисконсулт П., която поддържа отговора на исковата молба и моли за отхвърляне на исковата претенция.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателствата, и по свое вътрешно убеждение на основание чл. 12 от ГПК, намира от фактическа и правна страна следното: По предявения иск с правна квалификация чл. 45 вр. чл. 49 ЗЗД ищецът следваше да установи при условията на пълно и главно доказване: 1) правоотношение по възлагане на работа; 2) осъществен фактически състав по чл. 45 ЗЗД от физическото лице – пряк изпълнител на работата с необходимите елементи (деяние, вреда –неимуществена и/или имуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност.); 3) вредите да са причинени от изпълнителя при или по повод извършването на възложената му работа. Съгласно чл. 45 ал. 2 ЗЗД вината се предполага до доказване на противното, а обезщетението за

неимуществени вреди се определя от съда по справедливост на основание чл. 52 от ЗЗД.

При очертаната рамка на предмета на доказване по делото бе допуснато събиране на гласни доказателствени средства на страната на ищеца. От показанията на разпитаната на негова страна свидетелка – В.С., непосредствен свидетел на случилото се, се установява следната фактическа обстановка: свидетелката посочва, че на 22.12.2020г. с ищцата по време на изпълнение на служебните им задължения, вървели към АС-София – град като слизайки по стълбите покрай хотел Балкан, сега Шератон, ищцата, държейки се за свидетелката С., слизайки по стълбите надолу, изведнъж отскочила и полетяла надолу, като падането завършило в подлеза, на около три метра разстояние от началната точка на отскачане. При падането на място се събрали много хора, свидетелката непосредствено възприела, че ищцата била дезориентирана, както посочва „тя не знаеше къде се намира“, виело и се свят, имала рана на ръката, като повтаряла, че ръката много я боли. Свидетелката се обадила на съпруга ѝ, като събраните при инцидента хора, помогнали на Б. да се изправи, качили я с асансьор до пътното платно и там тя седнала. Свидетелката непосредствено възприела, че едно от стъпалата, на което ищцата стъпила, макар и държейки се за ръка със свидетелката С., било счупено, че я нямало челната дъска отпред, която стои под стъпалото, като видимо отгоре не се

виждало, че е счупено стъпалото. При падането самата плочка на стъпалото се откъртила и заедно с ищцата полетяла надолу. Свидетелката не възприела налични обозначения, че мястото е проблемно. Минавайки оттам, впоследствие в продължение на месец, плочката не била ремонтирана, като хората от близките магазини сложили кашони за да обезопасят мястото, а впоследствие и лента с шишета. На място пристигнал съпруга на ищцата, след което те тръгнали по лекари, а свидетелката продължила със служебните си задължения. Когато чула Б. по-късно през деня, последната и споделила, че се чувства много зле, ръката и била счупена. Свидетелката споделя, че ищцата била в болнични почти два месеца, стояла дълго време с гипс, а след това последвала рехабилитация и раздвижване

От изслушаната по делото комплексна съдебно медицинска експертиза, съотнесима на приетото по делото съдебно медицинско удостоверение № 885/2020г., ксерокопие на амбулаторен лист № 001390/23.12.2020г. и документ за образна диагностика от 22.12.2020г., се установява, че ищцата при инцидента е претърпяла следните увреждания: счупване на долния край на лъчевата кост в областта на китката и фрактура на базата на първа метакарпална кост на дясната длан, съпроводена с охлузвания в областта на проекцията на долната челюст, охлузвания в областта на коляното, лявата подбедрица и оток на лявата ръка, като горепосочените увреждания са довели по съвкупност до реализиране на медико-

биологичния квалифициращ признак „трайно затруднение в движенията на десния горен крайник за период по-голям от 30 дни от датата на инцидента“. Увреждането е последвано от закрыта, мануална репозиция /наместване на фрактурата/ и поставяне на гипсова имобилизация за период от 28-30 дни, последван от рехабилитационен курс за възстановяване обема на движение и функцията на гъривнената става и ръката, с уточнението, че последното зависи от самото счупване, качеството на костта и възрастта на пациента. Вещите лица са заключили, че увредите по ищцата са получени при индиректен механизъм /падане от собствен ръст върху изпънат и отведен напред или назад горен крайник и китка в дорзална флексия, при което цялата тежест на тялото се предава по надлъжната ос на крайната точка на концентрация на силите на стрес в областта на гъривнената става/, като именно този механизъм отговаря на посочения от ищцата с исковата молба, и в която част експертизата кореспондира, както на приетата по делото медицинска документация, така и на изслушаните в хода на съдебното дирене гласни доказателствени средства. Към датата на освидетелстване на ищцата тя е съобщила за болка в областта на дясната китка, проявяваща се при вдигане на тежести и при промяна на климатичните условия. При огледа се установили белези по локализации съобразно удара: по брадичката, по ляво коляно, лява подбедрица и по ляво ходило, като при огледа вещите лица са установили

липса на данни за отток, сетивни и циркулативни смущения в десен горен крайник, като активните и пасивните движения в дясната гривнена става и в първа метакарпофалангеална става на палеца на дясната длан са в пълен обем спрямо нормата.

Изслушаната по делото съдебно психологична експертиза установява, че при освидетелстване лицето е показало висока степен на ситуативна тревожност, чувство на нервност, безпокойство, усещане без основание за предстояща опасност, повишаване на сърдечния ритъм, учестено дишане, изпотяване, проблеми със съня и концентрацията, личностна тревожност. Вещото лице е заключило, че след инцидента при ищцата е била констатирана постравматична стресова симптоматика. Към датата на освидетелстването – 15.11.2021г. вещото лице е посочило, че ищцата все още не е преодоляла травмата от случилото се.

В случая се твърди и съдът приема за доказано при съвкупния анализ на доказателствата по делото, че полученото от ищцата травматично увреждане "счупване на долната част на лъчевата кост на десен горен крайник и съпътстващите охлузвания" е причинено от падане в дъното на подлежа при Метростанция „Сердика“, при стъпване на ищцата на небезопасено и счупено стъпало на стълбите водещи към подлеза. Посоченият от вещото лице във възприетото заключение на СМЕ вероятен механизъм

на увреждането, съдът приема за осъществил се въз основа на свидетелските показания на разпитания по делото свидетел - С., очевидец на инцидента, които съдът няма основание да не кредитира. От решаващо значение в случая е не точният административен адрес на мястото, на което ищцата е пропаднала в подлеза, а, че от описанието на мястото на злополуката – подлеза на Метростанция „Сердика“, може да се направи извод, че се касае за част от имот - публична общинска собственост. Ето защо, е налице основание за ангажиране на отговорността на ответника като собственик на общинските пътища и на улиците на територията на СО, част от които са и тротоарите и подлезите, със статут на публична общинска собственост (чл. 2, ал. 1, т. 2, вр. чл. 3, ал. 2, т. 1 от Закона за общинската собственост, чл. 8, ал. 3 от Закона за пътищата във вр. с § 7, т. 4 ПЗРЗМСМА), поради неизпълнение на задължението му за ремонт и поддържане на пътната настилка на плочките на стъпалата, отвеждащи в дъното на подлеза, и находящ се на територията на СО, което задължение се извежда от посочените норми на ЗОС във вр. с § 7, т. 4 ПЗРЗМСМА и по арг. от чл. 3, ал. 3, чл. 8, ал. 3, чл. 29, чл. 31 и чл. 36 ЗП, във вр. с § 1, т. 2, т. 13 и т. 14 ДРЗП, чл. 48, т. 2 ППЗП и чл. 167, ал. 1 ЗДвП във вр. с § 6, т. 1 и 6 ДРЗДвП. Общината е длъжна да управлява предоставената ѝ собственост, в т. ч. улиците в рамките на населеното място, в интерес на населението и с грижата на добър стопанин - чл. 140 КРБ и чл. 11, ал. 1 ЗОС. Дължимата грижа в полза

на териториалната общност включва както изграждане, ремонт и поддържане на улиците, така и полагане на грижи за чистотата им, и осигуряването на безопасно придвижване на пешеходци (решение № 124 от 18.07.2019 г. по гр. д. № 3057/2018 г., ГК, IV ГО на ВКС). Не без значение и установеното от показанията на разпитания свидетел, че мястото не е било обезопасено и обозначено. Ответникът не оспорва, че е задължен като собственик на общинските пътища и на улиците да осъществява поддръжка на уличната мрежа в населеното място, без значение за възникване на отговорността му е и дали е възложил поддръжката и ремонта на трето лице, и доколкото по делото беше установено противоправно бездействие за ремонт и поддържане на настилката на тротоар в обхвата на общинска улица, осъществено и чрез несигнализиране на компрометираното стъпало, това е основание за ангажиране на отговорността на СО в качеството ѝ на възложител на работата по чл. 49 ЗЗД. По тези съображения съдът приема, че предявеният иск е установен по основание.

По размера на търсеното обезщетение за неимуществени вреди: Съгласно ППВС № 4/1968 г. при определяне на размера на неимуществените вреди следва да се вземат предвид всички обстоятелства, обуславящи тези вреди и то не само чрез посочването им, но и при отчитане на тяхното значение за размера на вредите. В разглеждания случай, с оглед приетото за установено по-

горе, съдът намира, че дължимото на ищцата обезщетение за неимуществени вреди вследствие на получената увреда (присъщите болки и страдания, причинени от последната, следва да бъде определено на 10 000 лв. За този извод в приложение на чл. 52 ЗЗД, при приетото за установено относно характера и тежестта на увреждането на пострадалата на 44 години ищца около датата на инцидента, съобрази освен характера на травматичната увреда, така и силата и продължителността на търпените болки – над два месеца, интензивни през определени периоди от време – в началото, начина и продължителността на лечението – над два месеца консервативно с включена гипсова имобилизация, продължителността на възстановителния период, през който ищцата е имала нужда и от чужда помощ. Съдът отчете и обстоятелствата, при които е настъпило увреждането, въздействието на инцидента върху психоемоционалното състояние на пострадалата, отчете и остатъчната болка, хронифицираща, променяща и появяваща се с времето и при промяна на климатичните условия, наличието на козметичен дефект от съпътстващите охлузвания – белези с лека хиперпигментация. Ето защо и при съобразяване на социално-икономическите условия в страната към датата на настъпване на вредите, съдът счита, че обезщетение в размер на 10 000 лв. е справедливо за компенсиране на търпените вреди и не води до обогатяване на увреденото

лице. В това отношение съдът отчете заключението на вещите лице по комплексната СМЕ, която съдът кредитира, като компетентно изготвена, че при освидетелстване при прегледа непосредствено преди изготвяне на заключението не е установен и екстензионен дефицит – непълен обем на разтягане и нарушения на въртенето на ръката по дългата ѝ ос; не е установено, физическите болки и страданията да са свързани и с неудобствата от невъзможността да си служи с ръката, която е била обездвижена, за по-голям период от два месеца. Тоест не бе установено след инцидента нормалният ритъм на живот на ищцата да е нарушен за по-продължителен период от време, а също и на нейното семейство. В предвид горепосоченото, съдът намира, че 10 000 лева е справедливо обезщетение за преживените болки и страдания, като до този размер следва да бъде уважен и иска, а за сумата от 5000 лева, разликата над уважената сума до размера на пълно предявената следва да бъде отхвърлен.

При този изход на спора право на разноски се поражда в полза и на двете страни, съобразно уважената и отхвърлена част от иска. Ищцата е реализирала разноски за държавна такса в размер на 620,89 лева и за експертизи в размер на 405,94, или общо 1026,83 лева, като претендира и адвокатско възнаграждение в размер на 1200,00 лева, като по делото обаче не са представени доказателства за реалното му заплащане, съобразно постановките на т.1 от

ТР № 6/2013г. на ОСГТК на ВКС, поради и което съдът не присъжда разноски за адвокатско възнаграждение. Така на ищцата съобразно изхода на спора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 684,55 лева.

На ответника също му се следват разноски съобразно отхвърлената част от иска. Ответникът претендира за присъждане юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лева. Така на ответника на основание чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 25, ал.2 от Наредбата за заплащане на правната помощ, с оглед цената на иска и продължителността на производството следва да му се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 500,00 лева. Или на ответника съобразно изхода на спора следва да му се присъдят разноски в размер на 166,67 лева.

Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

**ОСЪЖДА С.О., със седалище в /АДРЕС/,
представявана от Й.Ф. – К. ДА ЗАПЛАТИ на Н. К. Б., ЕГН
*****, сумата в размер на 10 000 лева,
представляваща обезщетение за претърпени от ищеца
неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени от нея
болки и страдания, в резултат на инцидент, настъпил на
22.12.2020г. в районна на Метростанция „Сердика“, където**

при слизване по стълбите, посока подлеза ищцата стъпва на неотрмонтирано стъпало, губи равновесие и пада с цялото си тяло на стълбите и после в подлеза, поради бездействието на ответника и неизпълнение на задълженията му да поддържа и ремонтира за своя сметка обектите на техническата инфраструктура на своята територия, като ОТХВЪРЛЯ иска за сумата в размер на 5000 лева, разликата над уважената сума от 10 000 лева до размера на пълно предявената от 15 000 лева.

ОСЪЖДА С.О., със седалище в /АДРЕС/, представлявана от Й.Ф. – К. ДА ЗАПЛАТИ на Н. К. Б., ЕГН *****, сумата в размер на 684,55 лева, деловодни разноси на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА Н. К. Б., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на С.О., със седалище в /АДРЕС/, представлявана от Й.Ф. – К. сумата в размер на 166,67 лева, деловодни разноси на основание чл. 78, ал.3 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____